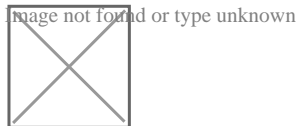

Άνθρωποι στα υπέροχα ερείπια των Αθηνών, από τον 19ο στον 20ό αιώνα. (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτουσία](#)

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο γιορτάζει φέτος τα 150 χρόνια από τη θεμελίωσή του, (θεμελιώθηκε το 1866 σε οικόπεδο που δώρισε η Ελένη Τοσίτσα). Με αφορμή αυτήν την επέτειο, εγκαινιάζει μια σειρά από δράσεις, με στόχο να φωτιστεί η ιστορία και η προσφορά του στα πολιτιστικά και όχι μόνον πράγματα της χώρας. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι η κατασκευή του μουσείου βασίστηκε σε σχέδια των Lange, Κάλκου και Ziller.

Fred Boissonnas: Βοσκός με το κοπάδι του με φόντο την Ακρόπολη, 1903 (Συλλογή Χάρη Γιακουμή / Kallimages, Παρίσι)

Με αφορμή τη νέα περιοδική έκθεση «Ένα όνειρο ανάμεσα σε υπέροχα ερείπια... Περίπατος στην Αθήνα των περιηγητών, 17ος- 19ος αιώνας», οργανώνει εκδηλώσεις που παρουσιάζουν την τόσο διαφορετική Αθήνα εκείνων των εποχών.

Η πρώτη από αυτές φιλοξενείται στο Καφέ του Μουσείου, έναν ιδιαίτερο χώρο όχι μόνο αναψυχής αλλά «στέκι» καλλιτεχνών και εικαστικών ομάδων, όπου τους δίνεται η δυνατότητα να εκφράζονται καλλιτεχνικά.

Φωτογραφία ανώνυμου: Η φωτογράφος της Ακρόπολης, 15 Απριλίου 1911 (Συλλογή Χάρη Γιακουμή / Kallimages, Παρισι)

«Άνθρωποι στα υπέροχα ερείπια των Αθηνών, από τον 19^ο στον 20^ό αιώνα». Αυτός ο ποιητικός τίτλος σηματοδοτεί και το περιεχόμενο της έκθεσης φωτογραφίας (θα διαρκέσει έως τις 8 Μαΐου), που οργανώθηκε από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο σε συνεργασία με το Μουσείο Ηρακλειδών. Η επιμέλεια της έκθεσης είναι του ιστορικού φωτογραφίας, Χάρη Γιακουμή.

Δημήτριος Κωνσταντίνου: Θαμώνες του καφενείου στο ναό Ολυμπίου Διός. Διακρίνεται η σκίτη του στυλίτη μοναχού και στα δεξιά ο μύλος του Μετς σε πλήρη λειτουργία, 1865 (Συλλογή Pierre de Girord / Kallimages, Παρίσι)

Με αφετηρία την πρώτη φωτογραφική λήψη που έγινε στην Ελλάδα το 1839, ξεδιπλώνεται ένα πανόραμα φωτογραφικών και τρισδιάστατων παρουσιάσεων, με εκτυπώσεις και στερεοσκόπια του 1900. Τα έργα που επιλέγηκαν, προβάλλουν όψεις του πρώιμου αστικού τοπίου, της καθημερινότητας των κατοίκων της πόλης και τις στιγμές, που η ταχύτητα του φωτογραφικής λήψης ήταν βραδύτερη από την κίνηση της ζωής, μετατρέποντας τις ζωντανές φιγούρες σε σκιές του χρόνου.

Κατερίνα Χουζούρη